

באות ה'ז. אמר רבי אבא, הרחמן
יצילנו.

המה ולא יכול לדבר. אמר, עชน
המלכות נתפס בארץ. וכך היה,
שהיום הוא ראו החברים את
פני השכינה והקיפו באש, ורבי
אבא להטו פניו באש ממשחת
התורה.

שנינו, כל אותו יום לא יצא
כלם מין הבית, והבית נקשר
בעשן, והוא מחדשים דברים
בתוךם אבלו קבלו היום מהו
תורה מהר סיני. אמר שהסתלקו,
לא היו יודעים אם הוא יום ואם
לילה. אמר רבי אבא, בעודנו
עומדים, יאמר כל אחד מעמנו
דבר חדש של חכמה לקשר חסר
לבעל הבית, בעל החוללא.

פתח אחד ואמר, (טהילים סה) אשרי
תבחר ותקרב ישכן חצריך וגוי.
בתחלה חצריך, לאמר מפני
בifth, ולא אמר מפני היכלך. זה
פנימי מזה, וזה נ"א ליהן למעלה
זה. ישכן חצריך בתחלה, כמו
שנאמר (ישעה ד) והיה הנשאר
בציוון והנותר בירושלים קדוש
יאמר לנו.

שבועה בטוב בifth לאמר מפני,
כמו שנאמר (משלי כ) בחכמה
יבנה בית. לא כתוב בחכמה
יבנה בית. שם היה כתוב מה,
משמעותו שבחכמה נקראת בית,
אלא כתוב בחכמה יבנה בית,
הינו מה שפותוב (בואהית ב) ונחר
יצא מעין להשkont את הגן וגוי.
קדוש היכלך לאחר זה הו
שלמות הכל. שכח שנינו, מה זה
היכל? בולם היי כ"ל, זה וזה,
והכל נשלם יחד. מה מוכית
ראש הכתוב שבחות אשורי
תבחר ותקרב ישכן חצריך? זה
מי שפרקיך את בנו גרבון לפני
הקדוש ברוך הוא, רצונו של
קדוש ברוך הוא בקרובן מהו,

בנורא דא, אמר רבי אבא רחמנא לישזבן.
תועה ולא יכול למלא, אמר קוטרא
דחוירמן באירוע אפסת. וכך היה,
דחויה יומא חמוי חבריא אפי שכינטא
ואסףחרו באש. ורבי אבא אתלהיטו אנטוףוי
כנורא מהדרותא דאוריתא.

חנא כל ההור יומא לא נפקו כלחו מביקתא
וביתא אתקטר בקייטרא, והוא חדרתאן
מליל בגויהו, אבלו קבלו ההור יומא
אוריתא מטורא דסיני. בת רדאטלקו לא
הוא ידע אי הוא יממא ואי ליליא. אמר רבי
אבא בעוד דאנן קיימין לימא כל חד מינן
מליה חדרתא דחכמתא לאקשרא טיבו
למאיריה דביתא מריה דהלויא:

פתח מד ואמר (טהילים סה) אשרי תבחר ותקרב
ישכן חצריך וגוי. בקדמיה חצריך
לבתר בifth ולבתר היכלך. דא פגימה מה מין
דא, וכך לעילא (נ"א לנו) מן דא. ישכן חצריך
בקדמיה, כמה דעת אמר (ישעה ד) והיה
הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר
לו.

שבועה בטוב בifth לבתר כמה דעת אמר,
(משל כד) בחכמה יבנה בית. בחכמה
יבנה בית לא כתיב, دائ כתיב הcy, היה
משמעות דחכמתה בית אקרי, אלא כתיב
בחכמה יבנה בית, הינו דכתיב, (בראשית ב) ונחר
יצא מעין להשkont את הגן וגוי.

קדוש היכלך לבתר דא הוא שלימו דכלא,
דרכyi תגין מהו היכל. בולם היי
כ"ל, הא והאי. וכלא אשתלים כחדא. רישא
דקרא מה מוכח דכתיב אשרי תבחר ותקרב
ישכן חצריך. האי מאן דאקרי ברייה קרבנא
קמי קדשא בריך הוא, רענו דCONDשא בריך